Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26142
Copyright: Admont, Benediktinerstift

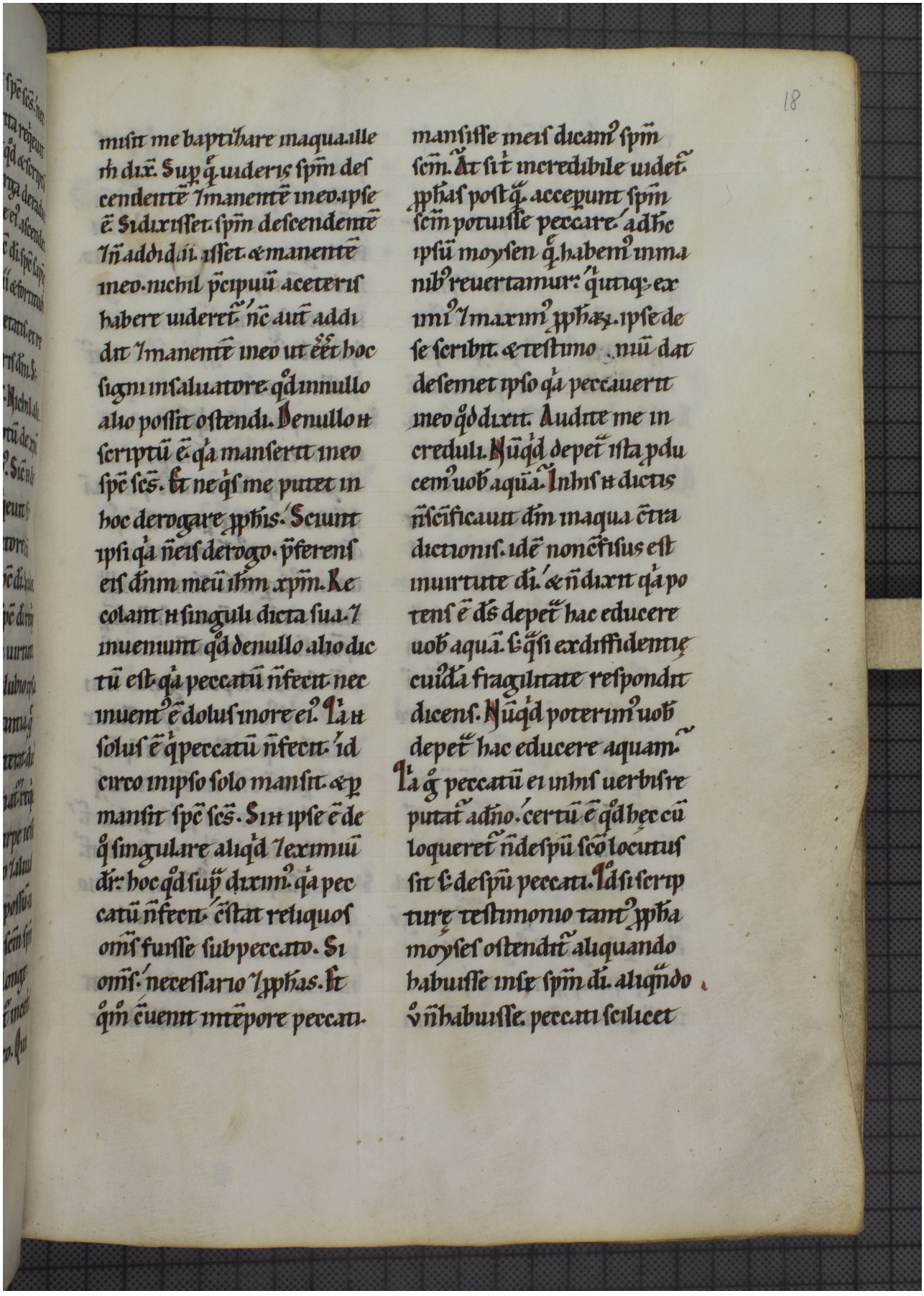

18

misit me baptizare maqua.ille
ait dix. Sup q̄ uideris spm̄ des
cendentē ⁊ manentē in eo. ipse
ē. Si dixisset spm̄ descendentē
⁊ nō addidisset. ⁊ manentē
in eo. nichil p̄cipuū aceteris
habere uideret. nē aut̄ addi
dit ⁊ manentē in eo ut ēēt hoc
signi in saluatore. qđ in nullo
alio possit ostendi. De nullo ut
scriptū ē. qa̅ manserit in eo
spē scs̄. Et ne q̄s me putet in
hoc derogare pphis. Sciunt
ipsi qa̅ nēis derogo. p̄ferens
eis dnm meū ihm xp̄m. Re
colant ut singuli dicta sua. ⁊
inuenient qđ de nullo alio dic
tū est qa̅ peccatū nō fecit nec
inuent̄ ē dolus in ore ei. Qa̅ ut
solus ē q̄ peccatū nō fecit. id
circo in ipso solo mansit. ⁊ p
mansit spē scs̄. Si ut ipse ē de
q̄ singulare aliq̄d ⁊ eximiū
dr. hoc qđ sup̄ dixim̄. qa̅ pec
catū nō fecit. cētat reliquos
omnes fuisse sub peccato. Si
omnes. necessario ⁊ pphas. Et
q̄m cūcta in tēpore peccati
mansisse meis dicam̄ spm̄
scm̄. Aut si ut incredibile uidet̄
pphas post q̄. accepta spm̄
scm̄ potuisse peccare. ad hc
ipsū moysen q̄. habem̄ in ma
nib̄ reuertamur. qui q̄ ex
imi ⁊ maxim̄ pphaꝝ. ipse de
se scribit. & testimoniū dat
de semet ipso qa̅ peccauerit
meo q̄d dixit. Audite me in
credulii. Nūq̄d depet̄ ista pdu
cem̄ uob aquā. Inhis ut dictis
nō sificauit dm̄ maqua extra
dictionis. ide nonc̄ fisus est
in uirtute di. & nō dixit qa̅ po
tens ē ds̄ depet̄ hac educere
uob aquā. Et q̄si ex diffidentię
cui da fragilitate respondit
dicens. Nūq̄d poterim̄ uob
depet̄ hac educere aquam.
Qa̅ q̄ peccatū ei in his uerbis re
putat ad no. certū ē q̄d hec cū
loqueret̄ nō de spū scō locutus
sit ⁊ de spū peccati. Qđ si scrip
turę testimonio tam̄ pphā
moysen ostendit̄ aliquando
habuisse in se spm̄ di. aliq̄n do
nō habuisse. peccati scilicet